

Bemærkninger til forslaget

Den nuværende aktieavancebeskatning søger at stimulere interessen for investering i aktier ved at frigøre de fleste for avancebeskatning efter 3 års besiddelse.

For såkaldte hovedaktionærer bevares en beskatning uanset besiddelsestid, men med nedtrapning af den effektive beskatning til 25 pct. efter 8 års besiddelse og betydelige fradragsberettigede beløb både med hensyn til salg og avance, før beskatningen iværksættes.

Erfaringen viser, at hovedaktionærbegrebet er let at manipulere med, og mange kan ved rimelig skatteplanlægning sikre sig skattefrihed ved salg eller selskabslikvidation efter 3 år. Som hovedregel skal man blot være mere end fire aktionærer eller anpartshavere for efter tre års besiddelsestid at undgå beskatning.

Forhøjelsen af selskabsskatten fra 40 til 50 pct. og nedsættelsen af de personlige marginalskatter specielt for kapitalafkast ved skattereformaftalen fra 1985 mindskede fordelene som følge af manglende avancebeskatning hos aktionærerne. Men udbyttet ved opsparring af indtægt i selskaber med henblik på skattefri likvidation eller skattefrit salg af minoritetsposter er på ny øget dramatisk med nedsættelsen af selskabsskatten fra 50 til 40 pct. fra indkomståret 1990. Den bebudede yderligere nedsættelse til 38 pct. fra 1991 betyder, at spændvidden til højeste personskat på 68 pct. og en kapitalafkastbeskatning på 52-57 pct. øges yderligere.

Det er efter forlagsstillernes opfattelse helt uholdbart med et skattesystem, hvor en stor gruppe personer med høj indkomst uden vanskelighed kan reducere deres effektive beskatningsprocent til langt under, hvad den er for folk med typiske lønindkomster.

Forlagsstillerne ønsker at lukke dette hul i lovgivningen uden at komme ind i et system, hvor de mange små aktieposter udløser beskatning, og uden at man – for at opgøre avancerne – over meget lange perioder skal holde rede på aktiernes anskaffelsespris.

Derfor forekommer det mest nærliggende at opgøre avancer på faste beholdninger af aktier m.v. som forskellen mellem værdien primo og ultimo indkomståret (lagerprincippet).

Det forudsætter imidlertid et system, hvor avanceopgørelsen sker løbende, men hvor der kun udløses skattebetaling i takt med faktiske salg.

Desuden forudsættes af praktiske grunde, at der gennemføres en automatisk indberetning af aktiehandler fra og med den 1. januar 1992.

Som ét muligt system til at opfylde beslutningsforlagets målsætninger kan skitseres følgende:

- Skattekursen for noterede aktier bliver fremover den indre værdi, som den kan opgøres efter selskabets skateregnskab.
- Skattepligtige avancer for aktier m.v. med mere end 3 års besiddelsestid opgøres efter lagerprincippet. Pr. 1. januar 1993 opgøres avance for sådanne aktier som ændringen i skattekurs i løbet af kalenderåret, medmindre det godtgøres, at den faktiske anskaffelsespris er højere end primokursen.
- For hovedaktionærposter, der har været besiddet i mere end 3 år, beregnes avancen pr. 1. januar 1993 som forskellen mellem skattekursen og anskaffelsesprisen.
- For aktieposter erhvervet efter den 31. december 1991 og som er i skatteyderens besiddelse mere end 3 år senere, beregnes avancen ved udgangen af det følgende indkomstår som forskellen mellem ultimuskattekursen og anskaffelsesprisen.
- Avancebeskatningsprocenten er 30.
- Skattekrav vedrørende beregnede avancer eller tab opgøres år for år på en saldo.
- I eventuel positiv skattesaldo gives et bundfradrag på indtil 3.000 kr. pr. år
- resterende positiv skattesaldo afregnes først ved faktiske salg af aktier m.v. og da med indtil 30 pct. af salgsprovenuet.
- Negativ skattesaldo kan fremføres til modregning i de følgende års beregnede avanceskat. Dog kan negative saldi, der udløses ved salg af hovedaktionærposter, give nedslag i skatten af anden indkomst.
- Store likvidationsprovenuer i det kalenderår, hvori selskabet endeligt opløses, beskattes om hovedregel ikke længere som aktieavance, men som udbyt-